

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 8Csp/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819201243
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Slavomír Podhorský
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7819201243.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudcom Mgr. Slavomírom Podhorským, v právnom spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: W. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, XXX XX W. O., zastúpenému JUDr. Petrom Vachanom, advokát, s.r.o. so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 165,25 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 165,25 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 358,10 eur od 15.06.2017 do 17.08.2017, zo sumy 345,68 eur od 18.08.2017 do 23.10.2017, zo sumy 322,22 eur od 24.10.2017 do 29.11.2017, zo sumy 312,71 eur od 30.11.2017 do 28.03.2018, zo sumy 304,30 eur od 29.03.2018 do 20.04.2018, zo sumy 295,89 eur od 21.04.2018 do 16.05.2018, zo sumy 287,48 eur od 17.05.2018 do 28.06.2018, zo sumy 279,07 eur od 29.06.2018 do 07.08.2018, zo sumy 270,66 eur od 08.08.2018 do 31.08.2018, zo sumy 262,43 eur od 01.09.2018 do 24.09.2018, zo sumy 253,53 eur od 25.09.2018 do 24.10.2018, zo sumy 244,63 eur od 25.10.2018 do 19.11.2018, zo sumy 235,73 eur od 20.11.2018 do 18.12.2018, zo sumy 226,83 eur od 19.12.2018 do 16.01.2019, zo sumy 217,93 eur od 17.01.2019 do 18.02.2019, zo sumy 209,03 eur od 19.02.2019 do 18.03.2019, zo sumy 198,58 eur od 19.03.2019 do 17.04.2019, zo sumy 188,13 eur od 18.04.2019 do 16.05.2019, zo sumy 176,69 eur od 17.05.2019 do 18.06.2019, zo sumy 165,25 eur od 19.06.2019 do zaplatenia a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi n e p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie.

III. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred odvolacím súdom v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 28.04.2020, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 188,13 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s. zmluvu č. 4501033888 (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou sú obchodné podmienky. Na základe zmluvy boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a v obchodných podmienkach. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 800,- eur a uhradil peňažné prostriedky - do postúpenia

pohľadávky vo výške 441,90 eur s tým, že po postúpení pohľadávky vykonal nasledujúce úhrady vo výške 169,97 eur, úhrady v celkovej sume 611,87 eur a preto rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a celkovými úhradami žalovaného predstavuje sumu 188,13 eur (800,- eur - 611,87 eur = 188,13 eur). Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatnil. Žalobca si ale uplatnil úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy, v zmysle jednotlivých úhrad žalovaného.

3. Dňa 14.06.2017 došlo k postúpeniu pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, medzi postupcom Home Credit Slovakia, a. s., Teplická 147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 a žalobcom, keď postupca postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanému.

4. Súd v konaní vydal v súlade s ustanovením § 265 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako CSP), platobný rozkaz č. k. 8Csp/45/2019-43 zo dňa 10.06.2019, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu a nahradiť trovy konania.

5. Keďže žalovaný proti platobnému rozkazu podal v zákonnej lehote vecne odôvodnený odpor, súd predmetný platobný rozkaz uznesením č. k. 8Csp/45/2019-68 zo dňa 06.08.2019, zrušil.

6. Žalovaný v odpore namietal, že platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru vyžaduje dva úkony a to prvý úkon - výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a následne druhý úkon - vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže súčasťou žalobného návrhu nie je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, zo strany právneho predchodcu žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a preto je takýto úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Ďalej namietal, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta v zmysle ustanovenia 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čo má následne v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, za následok to, že žalobca nie je oprávnený od spotrebiteľa požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

7. Žalobca sa vyjadril k odporu proti platobnému rozkazu žalovaného a uviedol, že právny predchodca žalobcu ako postupca v posudzovanom prípade využil svoje právo zosplatiť pohľadávku a podaním zo dňa 13.07.2015 upozornil žalovaného, že si toto právo uplatňuje. Zároveň žalovaného týmto podaním vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t. j. k zosplateniu úveru prišlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ. Postupca toto svoje právo využil v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ, pre nesplnenie splátky, ktorá využitiu tohto práva predchádzala po dobu 3 mesiacov. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že v konaní bolo preukázané účinné zosplatenie úveru zo strany postupcu, v dôsledku ktorého sa všetky splátky úveru splatné do budúca stali splatnými. Žalobca ďalej uviedol, že postupca overoval bonitu klienta pri uzatváraní zmluvy nasledovným spôsobom:

- dotaz do databázy Ministerstva vnútra na kontrolu občianskeho preukazu s výsledkom: občiansky preukaz nie je odcudzený,
- výpočet interného skóre s výsledkom: klientovi je možné úver poskytnúť,
- kontrola na riadne uhrádzanie predchádzajúcich zmlúv v Home Credit s výsledkom: klient predchádzajúce zmluvy hradil riadne,
- dotaz do databázy „Solus“ s výsledkami: klient v negatívnom registri nenájdený,
- dotaz do registra „Nebankový register klientskych informácií“ s výsledkom: klient v registri nájdený, v správe nájdené negatíva klient riadne hradí,
- výpočet bonity klienta s výsledkami: klient je s príjmom 358,- eur dostatočne bonitný a môže úver riadne hradíť,
- klient doložil dva osobné doklady a jednu stranu svojho výpisu z bankového účtu, za účelom overenia totožnosti. Z uvedeného je podľa žalobcu zrejmé, že postupca pri uzatváraní zmluvy konal s odbornou starostlivosťou. Dal do pozornosti súdu skutočnosť, že žalobca si podanou žalobou uplatňuje rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného (800,- eur - 611,87 eur = 188,13 eur).

8. V ďalšom vyjadrení žalovaný doplnil svoju právnu argumentáciu tým spôsobom, že nakoľko žalobca nepredložil listinný dôkaz o existencii výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ani, že by sa táto výzva dostala do sféry dispozície žalovaného, žalobca nepreukázal, že žalovaný mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej a preto neboli splnené podmienky pre

vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Z uvedeného dôvodu neuhradené splátky zročné 15.03.2015, 15.01.2016, 15.03.2016 a 15.04.2016 sú premlčané.

9. Okresný súd Rožňava rozsudkom č. k. 8Csp/45/2019-135 zo dňa 27.02.2020 rozhodol, tak, že: I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 165,25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 358,10 eur od 15. 06. 2017 do 17. 08. 2017, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 345,68 eur od 18. 08. 2017 do 23. 10. 2017, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 322,22 eur od 24. 10. 2017 do 29. 11. 2017, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 312,71 eur od 30. 11. 2017 do 28. 03. 2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 304,30 eur od 29. 03. 2018 do 20. 04. 2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 295,89 eur od 21. 04. 2018 do 16. 05. 2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 287,48 eur od 17. 05. 2018 do 28. 06. 2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 279,07 eur od 29. 06. 2018 do 07. 08. 2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 270,66 eur od 08. 08. 2018 do 31. 08. 2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 262,43 eur od 01. 09. 2018 do 24. 09. 2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 253,53 eur od 25. 09. 2018 do 24. 10. 2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 244,63 eur od 25. 10. 2018 do 19. 11. 2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 235,73 eur od 20. 11. 2018 do 18. 12. 2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 226,83 eur od 19. 12. 2018 do 16. 01. 2019, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 217,93 eur od 17. 01. 2019 do 18. 02. 2019, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 209,03 eur od 19. 02. 2019 do 18. 03. 2019, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 198,58 eur od 19. 03. 2019 do 17. 04. 2019, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 188,13 eur od 18. 04. 2019 do 16. 05. 2019, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 176,69 eur od 17. 05. 2019 do 18. 06. 2019, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 165,25 eur od 19. 06. 2019 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, II. Súd konanie v prevyšujúcej časti nad 165,25 eur s príslušenstvom zastavuje, III. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v plnom rozsahu. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná a opodstatnená, čo do časti priznanej sumy vo výške 165,25 eur s príslušenstvom, kým v prevyšujúcej časti nad 165,25 eur, súd konanie zastavil s poukazom na späťvzatie časti žaloby zo strany žalobcu.

10. Proti výroku č. I. a III. rozsudku zo dňa 27.02.2020 podal odvolanie žalovaný a to z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Za nesprávne právne posúdenie žalovaný považoval, že konajúci súd nevyhodnotil žalobcom uplatnený nárok za premlčaný s poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka a § 54a Občianskeho zákonníka. Ak boli splnené podmienky v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti listom zo dňa 13.07.2016 pre omeškanie žalovaného so splátkou zročnou dňa 15.04.2016, s ktorou bol v omeškaní viac ako 3 mesiace. Keďže právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre omeškanie žalovaného so splátkou zročnou dňa 15.04.2016, premlčacia doba žalobcom uplatneného nároku na základe zosplatnenia úveru s poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, podľa žalovaného začala plynúť dňa 15.04.2016 a uplynula 15.04.2019, z uvedeného dôvodu žalovaný vznáša námietku premlčania, pretože žaloba bola doručená súdu až po uplynutí trojročnej premlčacej doby dňa 29.04.2019. Zosplatnením celého (dovtedy nezaplateného) dlhu potom ani počiatok plynutia premlčania nebolo možné posudzovať podľa ust. § 103, vety prvej Občianskeho zákonníka, teda zročnosťou jednotlivých splátok, nakoľko sa naplnila hypotéza predpokladaná druhou vetou tohto ustanovenia a platným a zákonným zosplatnením celého dlhu tak sa stala aj dispozícia obsiahnutá v tejto vete zákonného ustanovenia a teda začala plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky a to pre celý zosplatnený dlh. Žalovaný sa nezaplatením splátky zročnej dňa 15.04.2016 riadne a včas dostal do omeškania a od tohto dňa začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaného, s prihliadnutím na zosplatnenie úveru. Navrhoval, aby krajský súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 388 Civilného sporového poriadku, tak, že vo zvyšnej časti zamietne žalobný návrh v celom rozsahu a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania a zároveň priznal žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania.

11. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, pričom poukázal na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich

plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatnenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. V súvislosti s premlčaním nároku žalobca na tomto mieste zdôrazňuje, že neuplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo podľa žalobcu preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 13.07.2016 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka, pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.06.2016 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 15.06.2016. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 15.06.2016 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 15.06.2016) a uplynula by najskôr dňa 15.06.2019. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 29.04.2019, žalobca mal za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Vzhľadom na uvedené žalobca zastával názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy, nakoľko nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný. Žalobca sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie č. k. 8Csp/45/2019-135 zo dňa 27.02.2020 a navrhol, aby odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil.

12. Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 6CoCsp/50/2020-196 zo dňa 10.03.2021 zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie okrem jeho výroku č. II. a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd poukázal na tú skutočnosť, že predmetom konania je zaplatenie sumy 165,25 eur s príslušenstvom (t. j. už po zohľadnení čiastočného zastavenia konania) titulom nesplateného úveru zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorú uzatvorili právny predchodca žalobcu a žalovaný dňa 20.01.2015. Ide teda o spotrebiteľský spor, pričom predmetný úver bol žalovanému poskytnutý na základe zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a predpisov. Podstatou odvolania je tvrdenie odvolateľa o tom, že konajúci súd nevyhodnotil žalobcom uplatnený nárok za premlčaný s poukazom na ust. § 103 OZ a § 54a OZ. Odvolací súd mal za to, že z obsahu spisu a tiež z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie rozhodol o uplatnenom nároku žalobcu bez toho, aby sa z úradnej povinnosti zaoberal tým, či žalobou uplatnený nárok podlieha premlčaniu, resp. v akom konkrétnom rozsahu. Jeho rozhodnutie je preto predčasné a z tohto dôvodu súčasne nesprávne. Tým bol naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, na základe čoho odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie v rozsahu zrušenia (výroky I. a III.). Odvolací súd záverom uviedol, že zatiaľ čo ust. § 101 OZ upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby a všeobecne stanovuje začiatok jej plynutia, ust. § 103 OZ obsahuje osobitnú úpravu začiatku jej plynutia jednak v prípade, ak zmluvné strany dohodli plnenie dlhu v splátkach, pričom každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie (§ 103 veta prvá OZ) a jednak v prípade, ak sa stane pre nesplnenie niektorej z nich zročným celý dlh, kedy premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 veta druhá OZ). Odvolací súd zdôraznil, že zosplatnenie dlhu nemá vplyv na splatnosť tých splátok, ktoré sa stali splatnými skôr, teda ešte pred zosplatnením. V prípade zosplatnenia dlhu, ktorý vznikol na základe spotrebiteľskej zmluvy, je potrebné ust. § 103 veta druhá OZ interpretovať za súčasnej aplikácie ust. § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ. Na základe toho potom, vo vzťahu k dlžnej pohľadávke spadajúcej za obdobie po zosplatnení, premlčacia doba začne plynúť až uplynutím trojmesačnej lehoty počítanej odo dňa, kedy nastala splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie. Pri určení, ktorá splátka vyvolala zosplatnenie, nemožno opomenúť, že dodávateľ môže uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky.

13. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

14. Právny predchodca žalobcu uzatvoril dňa 20.01.2015 so žalovaným zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere č. 4501033888 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý bezúčelový úver vo výške 800,- eur, ktorý mal žalovaný splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 32,90 eur vždy do 15. dňa v mesiaci, bez uvedenia termínu splatnosti prvej splátky, bez uvedenia termínu poslednej splátky a s lehotou splatnosti 36 mesiacov po poskytnutí úveru do 15. dňa v poslednom mesiaci. Úverová zmluva obsahovala údaj o ročnej úrokovej sadzbe vo výške 27,71 %, RPMN vo výške 31,90 % a priemernej RPMN vo výške 36,30 %. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky.

15. Z výpisu z úverového účtu žalovaného vyplýva, že žalovaný dňa 03.02.2015 obdržal bankovým prevodom sumu vo výške 800,- eur a v rôznych nepravidelných splátkach počnúc dňom 25.02.2015 do 17.02.2017 uhradil žalobcovi do postúpenia pohľadávky celkovú sumu vo výške 441,90 eur a po postúpení pohľadávky vykonal nasledujúce úhrady vo výške 169,97 eur, úhrady v celkovej sume 611,87 eur a preto rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a celkovými úhradami žalovaného predstavuje sumu 188,13 eur (800,- eur - 611,87 eur = 188,13 eur). Žalovaná suma pôvodne predstavovala sumu vo výške 188,13 eur, pričom ide o rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov, zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca neuplatnil.

16. Súd rozsudkom zo dňa 27.02.2020 právoplatne zastavil konanie v prevyšujúcej časti nad 165,25 eur s príslušenstvom a to na základe späťvzatia časti žaloby žalobcom a preto je predmetom tohto konania naďalej len suma istiny vo výške 165,25 eur s príslušenstvom.

17. Žalovaný si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas nesplnil, preto právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 13.07.2016 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 779,58 eur, čím vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v predmetnej výške.

18. Právny predchodca žalobcu - Home Credit Slovakia, a. s., zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.06.2017, postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Písomným oznámením zo dňa 21.06.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie predmetnej pohľadávky na žalobcu.

19. Pred podaním žaloby vyzval žalobca opätovne listom zo dňa 13.02.2019 žalovaného k zaplateniu dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí bude vo veci podaná žaloba.

20. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie

peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľov.

24. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa ust. § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

26. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

27. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

28. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

29. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

30. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď právny predchodca žalobcu mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalovaného vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany žalobcu bol pripravený bez možnosti žalovaného meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany žalobcu išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

31. Žalovaný v predmetnom spore namietal neúčinné mimoriadne zosplatnenie úveru právnym predchodcom žalobcu a premlčanie predmetného nároku žalobcu.

32. Pokiaľ ide o námietku žalovaného smerujúcu k neúčinnému mimoriadnemu zosplatneniu úveru a to z dôvodu rozporu postupu právneho predchodcu žalobcu s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vo vzťahu k uvedenému má súd za to, že právny predchodca žalobcu si svoju zákonnú povinnosť splnil doručením výzvy zo dňa 13.07.2016, ktorá bola súčasne písomným oznámením adresovaným žalovanému o zosplatnení predmetného úveru. Uvedenou výzvou totiž právny predchodca žalobcu upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva a stanovil lehotu 15 dní na zaplatenie dlžnej čiastky (už zosplatnenej). Predmetná výzva bola právnym predchodcom žalobcu odoslaná na prepravu žalovanému dňa 28.07.2016, ako to vyplýva z fotokópie poštového podacieho hárku č. EPH007431986. Súd mal zároveň za preukázané splnenie aj druhej podmienky a to uplynutie troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Z uvedeného dôvodu súd považuje mimoriadne zosplatnenie úveru právnym predchodcom žalobcu za platné a súladné s ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

33. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žaloba bola podaná v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka, súd ex offio skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade nie je premlčané. Súd má za to, že nárok, ktorý si uplatňuje žalobca v tomto konaní nie je premlčaný.

V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. K zosplateniu úveru došlo ku dňu 13.07.2016, žaloba bola podaná dňa 29.04.2019 a teda mohol tak urobiť len pre omeškanie splátky splatnej 15.03.2016, nakoľko splatnosť splátok bola zmluvne dohodnutá vždy k 15. dňu v mesiaci. Všeobecná trojročná premlčacia doba pre uplatnenie zosplatennej časti úveru v danom prípade začala plynúť tri mesiace po dni nasledujúcom po splatnosti splátky za mesiac marec 2016, t. j. dňa 15.06.2016 a nakoľko k uplatneniu práva došlo na upomínacom súde dňa 29.04.2019, ešte pred jej uplynutím, k premlčaniu nároku, ktorý si žalobca uplatnil pred súdom v tomto konaní, nedošlo.

34. Pokiaľ ide o námietku žalovaného súvisiacu s možným porušením povinnosti predchodcu žalobcu posúdiť pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy s odbornou starostlivosťou bonitu žalovaného, súd má za to, že spôsobilosť žalovaného splácať predmetný úver bola v tomto prípade posúdená žalobcom s odbornou spôsobilosťou. Súd pri uvedenom závere vychádza zo zmluvy, listín, ktoré boli súdu predložené žalobcom v rámci vyjadrenia zo dňa 12.08.2019. Z uvedených listín vyplýva, že príjem žalovaného (358,- eur) ako aj jeho partnerky (150,- eur), ktorý vzhľadom na výšku poskytnutého úveru (800,- eur), preukazuje dostatočnú bonitu žalovaného pri výške pravidelných mesačných splátok úveru 32,90 eur. Súčasne bola aj preverená platobná disciplína žalovaného pri platení iných úverov. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy súčasne predložil výpis z bankového účtu, ktorý bol posudzovaný právnym predchodcom žalobcu.

35. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že v predmetnom spore žalobca žiada len zaplatenie rozdielu medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného, bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov, zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca neuplatnil. Vzhľadom na listinné dôkazy predložené žalobcom a na skutočnosti tvrdené v písomných vyjadreniach žalobcom a žalovaným, súd po vykonanom dokazovaní považoval žalobu za dôvodnú a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 165,25 eur s príslušenstvom.

36. Podľa ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania a poplatku z omeškania stanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

37. Podľa ust. § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z. z., výška úroku z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto má žalobca nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania. Podľa citovaných ustanovení vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania činila 0,00 %. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania z výšky istiny priznanej súdom v závislosti od čiastkových platieb žalovaného, teda vo výške 5 % ročne zo sumy 358,10 eur od 15.06.2017 do 17.08.2017, zo sumy 345,68 eur od 18.08.2017 do 23.10.2017, zo sumy 322,22 eur od 24.10.2017 do 29.11.2017, zo sumy 312,71 eur od 30.11.2017 do 28.03.2018, zo sumy 304,30 eur od 29.03.2018 do 20.04.2018, zo sumy 295,89 eur od 21.04.2018 do 16.05.2018, zo sumy 287,48 eur od 17.05.2018 do 28.06.2018, zo sumy 279,07 eur od 29.06.2018 do 07.08.2018, zo sumy 270,66 eur od 08.08.2018 do 31.08.2018, zo sumy 262,43 eur od 01.09.2018 do 24.09.2018, zo sumy 253,53 eur od 25.09.2018 do 24.10.2018, zo sumy 244,63 eur od 25.10.2018 do 19.11.2018, zo sumy 235,73 eur od 20.11.2018 do 18.12.2018, zo sumy 226,83 eur od 19.12.2018 do 16.01.2019, zo sumy 217,93 eur od 17.01.2019 do 18.02.2019, zo sumy 209,03 eur od 19.02.2019 do 18.03.2019, zo sumy 198,58 eur od 19.03.2019 do 17.04.2019, zo sumy 188,13 eur od 18.04.2019 do 16.05.2019, zo sumy 176,69 eur od 17.05.2019 do 18.06.2019, zo sumy 165,25 eur od 19.06.2019 do zaplatenia.

39. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Súd nárok na náhradu trov konania posudzoval podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého by plne úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli pred súdom prvej inštancie. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie sa však súd zaoberal aj tým, či v danom prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP pre nepriznanie náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie úspešnému žalobcovi. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu. Použitie tohto ustanovenia negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania a z toho dôvodu musí aplikácia tohto ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, preto zákon vyžaduje kumulatívne splnenie oboch podmienok a to danosť dôvodov hodných osobitného zreteľa a výnimočnosť okolností. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu, ale taktiež aj na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní.

42. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žalovaný, ani jeho právny zástupca sa pojednávania pred súdom nezúčastnili, nakoľko ospravedlnili svoju neúčast, súd pri posudzovaní sociálnych a majetkových pomerov vychádzal z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise, predovšetkým z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy (č. I. 11 súdneho spisu) a z listinných dôkazov predložených žalobcom v rámci preukázania splnenia povinnosti posudzovať bonitu žalovaného pri uzatváraní zmluvy (č. I. 78-79 súdneho spisu). Z uvedených listín mal súd za preukázané, že žalovaný je v tomto konaní spotrebiteľom, ktorý je invalidný dôchodca s výškou príjmu z titulu invalidného dôchodku vo výške 358,- eur. Čistý mesačný príjem partnerky (manželky) žalovaného predstavuje sumu 150,- eur. Súd zároveň prihliadol aj na postoj žalovaného vo vzťahu k predmetnému úveru a to postupne splácať svoj záväzok, keď čiastkové platby žalovaného vo vzťahu k jeho záväzku predstavujú sumu 634,75 eur z celkového záväzku vyplývajúceho zo zmluvy vo výške 800,- eur. Tieto okolnosti na strane žalovaného vo vzťahu k ustanoveniu § 257 CSP, súd prehliadnuť nemohol. Súd má za to, že priznanie náhrady trov konania žalobcovi v danom prípade priamo ohrozuje žalovaného v jeho schopnosti splácať predmetný úver. Súd rovnako prihliadol aj na pomery na strane žalobcu, ktorý je právnická osoba, finančná inštitúcia, ktorej nepriznanie trov konania ťažko môže spôsobiť taký zásah do majetkovej sféry, ktorý by žalobcu existenčne ohrozil. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd v konaní za preukázanú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane žalovaného v zmysle § 257 CSP a preto rozhodol tak, že nepriznal náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie úspešnému žalobcovi.

43. Súd zároveň priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred odvolacím súdom v plnom rozsahu, nakoľko žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný (odvolací súd na podklade odvolania podaného žalovaným zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie). O výške trov konania sa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Súd v predmetnej časti nemal u neúspešného žalobcu za preukázanú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa a výnimočnosť okolností a preto u žalobcu neboli splnené podmienky pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Rožňava v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (t. j. zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).